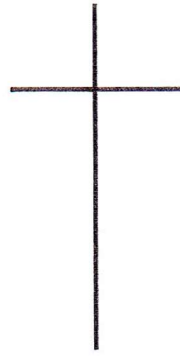

Hij kon, ook nog tijdens zijn ziekte, bewonderend genieten en hartelijk lachen bij het bekijken van video's van Toon Hermans. Hij hield van zijn familie en vooral van de kleinsten die hij de zondag vóór zijn overlijden nog een kruisje gaf.

Zijn vertrouwen in Maria was enorm: dagelijks bad hij zijn rozenhoedje voor de vele intenties die men hem toevertrouwde, tientallen keren ging hij op bedevaart naar Lourdes en ontelbare malen naar O.L.Vrouw der Armen in Banneux.

Tot zijn grote voldoening mocht hij vorige maand daar nog een drietal dagen vertoeven met de zieken van de Kempen.

Jos, we zullen u missen. Blijf onze voorspreker bij Onze-Lieve-Vrouw.

Dank aan allen die met ons rouwen of door hun aanwezigheid E.H. Jos Gysels de laatste eer brengen.

Begrafenissen Van Hove - Westerlo - 014 54 44 76

Aandenken aan

Eerwaarde heer

Jos Gysels

Geboren te Brasschaat op 16 mei 1921
en vredig overleden thuis te Herentals
op 22 juli 2006,
gesterkt door het Heilig Sacrament der Zieken.

*Priester gewijd te Mechelen op 26 mei 1945
Professor wiskunde in het St.-Pieterscollege te Jette tot 1951
Onderpastoor St.-Waldetrudis te Herentals
van 1951 tot 1960
Kapelaan St.-Jan de Doper, Molekens-Herentals
van 21.11.1960 tot 19.3.1966
Pastoor St.-Jan de Doper, Molekens-Herentals
van 20.3.1966 tot 5.11.1993
Priester op rust te Herentals sinds 6.11.1993*

Jos was opvallend in zijn eenvoud, rust uitstralend door tevredenheid. Nooit veel grootspraak, wel rotsvast in zijn principes en geloofsovertuiging. Hij was nog "n'n echte pastoor" hoorden we velen dikwijls zeggen.

In de St.-Jansparochie, die hij samen met vele enthousiaste medewerkers opstartte en uitbouwde, toonde hij grote bekommernis voor zieken en ouderen.

Ook nadat Jos op rust was, bleef zijn inzet groot. Steeds was hij bereid te helpen in zondagsvieringen of lijkdiensten, bleef zo lang mogelijk actief in Marialegioen en gebedsgroep en ging dagelijks voor in de eucharistie bij de zusters Franciscanessen. Dit alles te moeten opgeven deed hem pijn. Jos was een boerenzoon, vandaar wellicht zijn liefde voor de natuur.

Hij kon deugd beleven aan "een dagje uit" of "een kaartje leggen" met collega's priesters, zusters of vrienden... dit zelfs tot tien dagen vóór zijn overlijden.